

عنوان مقاله:

کاربرد قاعده قرعه در فقه و حقوق

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرتضی آقایی ورکی - دانشجوی دکتری رشته فقه و مبانی حقوق، دانشگاه مازندران

سعید ابراهیمی - استادیار گروه فقه و حقوق، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

چنانکه در امور اعتقادی و فطری بر انسان لازم است که راه برون رفت از شک و تردید را بجوید و با مطالعه و تحقیق به علم و صواب برسد و در امور عملی نیز به ناچار باید راه و روش خروج از تحیر را بیابد و خویشتن را از سر در گمی برهاند. شرع مقدس اسلام «قرعه» را برای آدمی در انجام وظایف شرعی و عملی به عنوان نهایی ترین راهکار لازم شمرده، و آن را با عنوان یک قاعده فقهی مطرح می سازد. اهمیت و ارزش این قاعده به حدی است که در خصوص آن گفته شده: اگر این قاعده نباشد سهم واقعی محق بدست نمی آید. در این مقاله قاعده قرعه از منظر فقه امامیه به تفصیل و از دیدگاه فقهی اهل سنت به اجمال، و نیز در حقوق موضوعه مورد بررسی قرار می گیرد. قاعده قرعه علاوه بر کاربرد فراوانی که در فقه دارد، در حقوق موضوعه نیز مطرح است مانند: ماده ۱۵۷ق.م «هر گاه دو زمین در دو طرف نهر محاذی هم واقع شوند و حق تقدم یکی بر دیگری محرز نباشد و هر دو در یک زمان بخواهند آب ببرند و آب کافی برای هر دو نباشد باید برای تقدیم و تاخر در بردن آب به نسبت حصه (سهم) قرعه زده و اگر آب کافی برای هر دو باشد به نسبت حصه (سهم) تقسیم می کنند».

کلمات کلیدی:

قاعده، قرعه، اماره، مشتبه، مجهول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1498604>

